

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

MÁRTON kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(11005/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. január 22.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Márton kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2012. december 11-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (11005/08. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Márton Dóra („a kérelmező”) 2008. február 26-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2011. január 5-én a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1971-ben született és Szentendrén él.

5. 1999. július 21-én egy alapítvány megállapodás érvénytelenségének megállapítása iránti pert indított a kérelmező ellen. A keresetet 2000 júniusában elutasította a bíróság. Fellebbezés nyomán a Pest Megyei Bíróság 2002. március 12-én hatályon kívül helyezte a határozatot.

6. A megismételt eljárásban illetékességi viták miatt több bíróság egymás között többször áttette az ügyet.

7. Végül a Dunakeszi Városi Bíróság 2007. június 11-én elutasította a felperesi keresetet. Az ítéletet 2007. július 13-án kézbesítették a kérelmező ügyvédjének. A polgári perrendtartás szabályai szerint a felek ezen időponttól számított tizenöt napon belül nyújthattak be fellebbezést az ítélet ellen.

8. Fellebbezés hiányában az ítélet 2007. szeptember 18-án jogerőssé vált.

A JOG

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

10. A Kormány vitatta a panaszt, különösen azzal érvelve, hogy a kérelem határidőn túl került benyújtásra, mivel a jogerős hazai határozatot 2007. július 13-án kézbesítették a kérelmező ügyvédjének, a kérelem azonban csak 2008. február 26-án, azaz több mint hat hónappal később került benyújtásra (v.ö. Egyezmény 35 cikkének 1. bekezdése).

11. A Bíróság észrevételezi, hogy a hazai eljárásjogi szabályok szerint a feleknek az elsőfokú ítélet kézbesítésétől számítva tizenöt nap állt rendelkezésre fellebbezés benyújtására. Ezen körülmények között a Kormány által hivatkozott 2007. július 13-i időpont a jogerőssé még nem vált ítélet kézbesítésének az időpontja. Ezért a hathónapos határidőt attól az időponttól kell számítani, amikor az ítélet jogerőssé vált, azaz 2007. szeptember 18-tól, ami a kérelem benyújtására nyitva álló hat hónapon belül van. Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani. A Bíróság továbbá úgy véli, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A figyelembe veendő időszak 1999. július 21-én kezdődött és 2007. szeptember 18-án zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten nyolc évig és két hónapig tartott. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 15.498 euró vagyoni kártérítést és 5.500 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényeket. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen a teljes kért összeget – azaz 5.500 eurót – megítéli számára.

14. A kérelmező további 1.998 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Az összeg jogi munkával kapcsolatos, valamint fordítási és postai költségeknek felel meg. A Kormány nem

nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatosan. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által nem képviselt kérelmező számára.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 5.500 (ötezer-ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. január 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök